

CONCLUSION

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Колективната монография **“Актуални счетоводно-финансови проблеми в контекста на глобализация на икономиката”** популяризира основни въпроси, свързани със счетоводната информацията, финансовите пазари, публичните разходи и финансирането на селското стопанство.

Монографията засяга следните въпроси като са формулирани конкретни изводи, засегнати в 5 глави:

➤ *Концептуални постановки на отчетността:*

а/ набляга се на значими моменти, свързани с регламентирането на счетоводно-отчетния процес в предприятията от публичния сектор като се дискутира необходимостта от преходен период, през който да се извърши цялостна редакция в нормативната ни уредба с цел плавно преминаване към Международните счетоводни стандарти.

б/ научно се обосновава и доказва научно-експертна платформа за стратегическата роля на счетоводния информационен ресурс за целите на ефективния мениджмънт на икономическите субекти, като на основава на неговите общи и специфични качества и характеристики.

в/ по отношение най-удачните варианти за практическото реализиране на сделките по сливания и придобивания на предприятия, акцентът пада върху три вида: вливане на едно търговско дружество в друго търговско дружество, отделяне на едно търговско дружество към друго търговско дружество и прехвърляне на търговско предприятие по чл. 15 от ТЗ.

г/ най-слабо приложимата техника на стратегическото управленско счетоводство според анализирани данни е калкулирането на себестойността на база продуктите характеристики или т.нар. „Attribute Costing“.

➤ *Оповестяване на нефинансовата информация от предприятията, съгласно приложимото законодателство:* разглеждат се основни акценти, свързани с екологичната политика на предприятията от обществен интерес и полезността на оповестяването ѝ в изискуемата нефинансовата декларация. При оповестяване на екологична информация е препоръчително компаниите да се ръководят от Принципите, залегнали в Глобалния договор на ООН. Въз основа на извършено емпирично проучване относно оповестената екологична политика, се достига до извода, че би било по-полезно да бъде изготвена единна методика за квантифициране на информацията, като тази методика е необходимо бъде съобразено с препоръчителния характер на оповестяванията по критерии. По-удачно е също критериите в областта на екологията да бъдат унифицирани по отрасли, а не общо според “големина” на дружествата - брой персонал, обща сума на активите и нетни приходи от продажби.

➤ *Развитие на финансовите пазари през XXI век:*

а/ познаването на първичния пазар, неговите особености и начин на работа ще е от особена важност както за инвеститорите, така и за емитентите и всички, които вярват, че в бъдеще икономиката ще се възроди именно чрез развитието на капиталовия пазар;

б/ чрез използването на валутен суап фирмата може да вземе заеми във валутата, която ще му предостави най-добрите условия. Валутните суапове променят профила на паричните потоци.

в/ използването на втория стълб на пенсионната система за стабилизиране на публичните финанси се оказва краткосрочно решение и не постигна желаните ефекти за намаляване на публичния дълг, но със сигурност разрушава доверието в системата.

➤ *Публичните разходи в ЕС:*

В съответствие с методиките за анализ и оценка на здравните разходи, използвани от Световната здравна организация, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и Европейската статистическа служба Евростат се установява се, че през периода 2014-2018 година абсолютната стойност на общите разходи за здравеопазване и стойността на общите разходи за здравеопазване на глава от населението в държавите членки на Европейския съюз отбелязват тенденция към непрекъснато увеличение.

➤ *Финансиране на селското стопанство:*

Въпреки значителното финансово подпомагане, което получава българското селско стопанство, отрасълът не използва конкурентните си предимства. Използваните до момента схеми за директно подпомагане на земеделските производители не са достатъчен стимул за нарастването на производителността и инвестициите, в резултат на което добавената стойност в сектора се запазва на ниски нива и дори продължава да спада в реално изражение. Най-добрият гарант за доходите на земеделските производители би трябвало да бъде ефективното и ефикасно управление на собствените им ресурси, а не толкова директната финансова подкрепа, която ги прави зависими и слабо продуктивни.

Assoc. Prof. Pavlina Dimitrova, Ph.D.
University of agribusiness and rural development, Plovdiv, Bulgaria